

Uredništvo
in upravnništvo:
Kolodvorska
ulica št. 15.
Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.
Rokopisi se ne
vračajo.

Inserati:
Štampopna peti-
vasta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja
za Ljubljano
v upravnistvu:
za celo leto 6 gld.,
za pol leta 3 gld.,
za četrt leta 1 gld.
50 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.
Po pošti velja
za celo leto 10 gld.,
za pol leta 5 gld.,
za četrt leta 2 gld.
50 kr. in za jeden
mesec 85 kr.

Štev. 247.

V Ljubljani v torek, 23. decembra 1884.

Tečaj I.

Vabilo na naročbo.

Z novim letom 1885 prične se nova naročba na naš list. Prosimo torej naše čast. naročnike, naj naročbo ob pravem času ponové, da se pošiljanje lista ne pretrga. Najbolje se to učini po poštni nakaznici, na čegar odstrišek treba prilepiti le naslov, ki je na pasku vsacega lista.

Naročnina je, kakor doslej, namreč:

Po pošti:

za celo leto	gld. 10.—
„ pol leta	5.—
„ četrt leta	2-50
„ en mesec	—85

Za Ljubljano:

za celo leto	gld. 6.—
„ pol leta	3.—
„ četrt leta	1-50
za donajanje v hišo vsak mesec 9 kr.	

Konflikt na Nemškem.

Protivje med državnim kancelarjem in nemškim državnim zborom kaže se čedalje bolj v prav odurni obliki. Državno-zborska večina je zavrgla stvarno utemeljeno terjatev kneza Bismarcka s toliko animoznostjo, da je provzročila odločno grajo pri vseh onih, kateri nepristransko opazujejo zgodovinski razvoj v sosedni nemški državi. Kajti, da je kancelarju odbila svoto 20 000 mark, ko jo je zahteval za tretjega ravnatelja v ministerstvu vnanjih zadev, to bil je oseben udarec proti velikemu državniku. In niti na to se večina ni mogla sklicevati, da bi jo bil Bismarck izzval s kako brezobzirno opazko. Baš nasprotno, baje nikdar ni govoril z večjo stvarnostjo. Slehernega je moral prepričati, da vnanjemu uradu ni mogoče, nadaljevati svojega uzornega poslovanja, če se ne pomnoži število delavcev. Toda zamaš je bila njegova argu-

mentacija, parlamentna večina je sklenila a priori, da bode svojo moč pokazala pri tej priliki ter na tak način, da se ne dá dvojiti o njenem namenu. Zaradi tega je kancelarju odrekla pomočnika, za kojega je prosil, prepuštvši mu, naj se sam reši zadrege, v katero je njen votum spravil njega in njegovo ministerstvo.

Videti je, da je večina, sestavljena iz katoliškega središča, naprednjakov in socialistov, s svojim glasovanjem hotela državnega kancelarja prisiliti k onemu respektu, katerega jej je do sedaj dosledno odrekal. Ali ta namera se ni posrečila. Istina je sicer, da politika obstrukcije, ako se konsekvntno izvede, čestokrat pribori izdatne vspehe. Ali kakor vsaka politika absolutnega zanikanja, vpliva tudi ona le tedaj, če je proračunjena v velikem stilu. Postopanje nemškega državnega zbora se pa samo obsoja po svoji malostni nagajivosti. In baš tako malostni napadi bodo državnemu zboru odtegaljivi javne simpatije v Nemčiji in izven njenih mejnikov. Mišljenje pravega nemškega naroda se ne more strinjati s parlamentno večino, katera meri neprecenljive zasluge nemškega kancelarja na budgetnem vprašanju najnižje vrste. „Nordd. allg. Ztg.“ uže prinaša pojave narodnega čuta, provzročene po zadnjem sklepu nemškega državnega zbora. Sram mora biti narodne zastopnike, da so zasebniki vladi ponudili one svote, katere ji je odrekel parlament. Knez Bismarck sigurno ne bode sprejel takih ponudb; ali v neko moralno zadostčenje mu bodo vsekako nasproti državno-zborskemu sklepu, s katerim je večina razžalila ugled velikega državnika.

Vprašanje nastane, kako se bode Bismarck sedaj obnašal proti opoziciji, katera mu je ravnokar napovedala strasten in srdit boj. Stvari se razvijajo na Nemškem dokaj nepričakovano. Bilo je pričakovati, da bode naprednjaški liberalizem nekoliko poparjen vsled občutljivih izgub, katere so mu donasale zadnje volitve.

Toda s sedeži, izgubljenimi od liberalcev, se niso okoristile vladi prijazne stranke, tem-

več dobiček imeli so le socialisti. Bismarck je sam dobro označil razloge te na prvi videz težko umljive prikazni. Socializem še lahko mnogo obeta, dočim je liberalizem tudi na Nemškem svojo nezmožnost uže praktično dokazal. Središče, katoliška stranka namreč ohranilo je svoje sedeže; razmere pa so take v berlinskem državnem zboru, da baš ta stranka odločuje v zbornici. Doslej je središče skoro v vseh vprašanjih glasovalo z radikalci. Ali ta zveza ni naravna, ona ne izvira iz soglasja pozitivnega prepričanja, temveč rodile so jo skupne mržnje proti nameram in vplivu državnega kancelarja. Zveza Windthorstove stranke s pristaši socijalne demokracije nasprotuje načelom javne morale, kajti le taka pozicija more strmoglaviti vladno ali vsaj paralizovati njeno delavnost, katera je sama v položaji, prevzeti vladno nalogo, državno krmilo.

Sicer imajo ustavne države neko sredstvo proti takim nenaravnim koalicijam. Jules Ferry si je v enakem slučaju, ko so se povodom volilnega zakona proti njegovemu ministerstvu zjedini konservativni in skrajno-demokratski elementi, pomagal s senatom. Tega sredstva Bismarck ne nahaja v nemški ustavi. Tudi na to ne more računati, da bi nove volitve imele bolj ugoden vspeh za njegovo notranjo politiko. Nam vsaj se dozdeva, da se bode najsilnejši evropski državnik moral udati v svojo usodo, da bode na njegovi strani vladal njemu protivni parlament ter preračunjeno politiko njegovo motil s slučajnimi sklepi slučajnih večin.

In nobene nade, da bi se kmalu prena-redil neznosni ta položaj! Državna vprašanja na Nemškem so zavožena, in obtičala bodo tako dolgo v močvirju strankarskega gibanja, dokler se ne ohrabri narod na Nemškem sam. V nemškem parlamentu se mora roditi nova, samosvestna in složna večina, katera bode v stanu, prevzeti državne vajeti. V razcepljeni strank obstoji parlamentarna bolezen, ki sedaj pretresa mogočno nemško državo. Prihodnost nas bode učila, če bode zdravi organizem nemškega cesarstva prema-

Listek.

Kače in kačekrotniki.

(Zlatorodov.)

Iz spominov ameriškega zdravitelja je posneto sledeče poglavje o kačah in kačekrotnikih.

Veliko se je uže pisalo o kačah, ki so vedno sovražile človeški rod, počenši od prvih starišev pa do današnjega dne, ker so si ohranile taiste lastnosti. Ni ga, ki bi se ne zgrozil, kadar ugleda kačo. Dobro se spominam še strahu, ki sem ga prestal, ko sem hodil v šolo v Rugbyu ter videl, kako si dečki s kačami igrajo ter jih s seboj v posteljo jemljó. Šolar, videč mojo preplašenost, vrže mi v šali kačo okolo vratu. Prosil sem, kričal, kolikor sem mogel, naj me je rešijo, pa sem bil uže na polu mrtev, ko so mi odvzeli grozotno mrzli ovratnik. Še danes me mrz spreleti po vsem životu, kadar zagle-

dam kačo. Vender sem pa vselej skrbno iskal priložnosti, da sem te živali opaževal.

Izkušnje, ki jih imam v tem oziru, so dvojne. Prve so take, da se iz njih razvidi, da kača z neko magično močjo vpliva na živo okolico, druge pa take, v katerih je človek z nekim pretežnim čarom deloval nanje. Leta 1861. se mi je prvičkrat ponudil slučaj prve vrste. Zavoljo vročih mesecev po leti sem se podal v Squan-Beach ter se vsak dan kopal v majhnem zatonu, obleko pustivši na drugi strani lesene ograje na polji.

Bilo je vroče jutro po leti. Skopavši se sem hotel skočiti čez ograjo po obleko, a opazim onkraj drvene meje teman predmet; na prvi pogled je bilo videti, da je debela veja. Premislil sem, češ, poprej ga nisem videl, torej ograjo preskočim drugje. Bliže stopivši opazim prestrašen, da ta „predmet“ je „črna kača“ iz vrste ovijavk (constrictor), in sicer primer nenavadne ogromnosti, kačerskega še nisem videl v nobeni menažeriji. Žival je ležala vsa raztegnjena in mirna, zame se niti ni zmenila. Grem ter si poiščem kija-

sto gorjačo. Vrnivši se najdem kačo, ki sem jo prepoznal, da ni strupena, v taistem položaji. Živ krik stori, da se ozrem na bližnje drevo. Na drevesu vidim ubogo veverico, gori in doli tekajočo po deblu. Vselej je nižje priletela ter zdvojno kriknila. Hotela je uiti, pa ni mogla; vselej se je vrnila, ker je kača zmerom srpo in nepremakljivo zrla v sirotno stvarico. Veveričin krik, klic na pomoč v smrtni nevarnosti, mi je tako pretresal srce, da sem dvignil kij ter udaril po kači. S tem je bil uničen čar; veverica skače in skače, kakor omotena, zmerom dalje; prišedši iz čarokroga jo popihne. Menil sem, zdaj bo napala kača pa mene, kajti dvignila je glavo, jezikljala ter žrelo odprla na široko. Pa me ni; pač pa se zvije v kolobar, iz čegar srede je molela glava, a pogled drži mirno vprič mene. Vedoč, da ni strupena, se odločim, da izdržim moč njenih oči. Oprijevši se močne grjače, srpm tudi jaz v kačje oči. V kratkem se mi zdi, da se med mano in kačo ziblje nekakošna meglica, da iz nje svetita dve žareči krogli, in da njin žar prodira do mene.

gal tudi to notranjo krizo, kakor je srečno prebil velike svetovne boje, kateri so spremenjali ustanovitev njegovo. **M. R.**

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Državni zbor je preložen; med počitnicami skrbele bodo priprave za volitve v trgovinske in obrtne zbornice za potrebno politično gibanje. Po dolenje-avstrijskem obrtnem društvu ustanovljeni liberalni volilni odbor je uže svoje kandidate za prvo in drugo volilno kategorijo postavil in bode jih baje postavil tudi za tretjo in četrto volilno kategorijo.

Od drugih volitev v trgovinsko in obrtno zbornico so uže dovršene one v Inomostu, kjer so bili članovi prejšnje zbornice večinoma zopet izvoljeni in si liberalci 19, klerikalci 5 mandatov priborili; dalje volitve v brnsko zbornico, kjer pa sicer volitve izid ni še uradno razglašen, a iz zanesljivih virov se poroča, da je bilo izvoljenih 36 Nemcev in 12 Čehov.

V sobotni številki „Wiener Ztg.“ se objavlja naredba vкупnega ministerstva, da se ustavi delovanje **porotnih** sodišč za sodni okraj Dunajsko Novo Mesto. To naredbo predložila bode vlada državnemu zboru, ko se zopet snide, v potrditev.

Tuje dežele.

„Narodno-liberalna korespondenca“ priporoča, da je izvedela, da se je v slednjem času resno na to mislilo, da se razpusti **nemški državni zbor** in da se mnogi krogi za to zanimajo; sicer pa se je državni kancelar sam izrekel proti temu, ter izrekel tudi bojazen, da se ne pričakuje potem bistvena in odločna sprememba. — V nemško-svobodomiselni stranki prevladujejo isti, kateri pravijo, da je bila velika pomota, da se ni dovolilo 20000 mark.

Iz Bruselja se poroča: Zdanji, kakor tudi oni članovi mestnega zbora bruseljskega, kateri bodo stopili dné 1. januarja v službo, sklenili so v tajnem posvetovanji, da ne dopustijo duhovnov k občinskim šolam glavnega mesta, kakor to še dopušča novi šolski zakon. Če bi pa vlada vsled tega po lastnem svojem mnenji določene doneske iz državne blagajnice odrekla, bi mesto Bruselj brezkonfesionalnost svojih šol odkupilo z 200000 franki. Da se izognejo razporu in prepripirom, dovolila je večina drugih mest, da smejo duhovniki v gotovih urah poučevati v ljudskih šolah v krščanskem nauku.

Telegrafično poročilo, da so se na severni obali Nove Gvineje in na mnogih malih otokih nataknila nemške zastave, še ni uradno potrjeno. V Angleški je to poročilo interesirane kroge neprijetno dirnolo.

Egiptovska vlada odgovorila je diplomatičnim zastopnikom Nemčije in Rusije, da

Polasti se me neka apatija, onemoglost, omamljenost. Žareči krogli se večate, žarite zmerom bolj, zmerom bolj rudeče, in kakor bi iskre letele iz lahne megle. Želel sem si, da bi bil drugje, da bi stopil na drugi kraj; vendar nisem vzmogel toliko moči. Godilo se mi je kakor spčemu, ki se mu sanja, da pada v brezno, pa se veje zraven prijete ne more. Ne morem povedati, doklej je trpela ta letargija. Prišli prijatelj me udari po rami, in to me prebudi. Kača, videvši sovražnika pomnoženega, se brž odvijte ter izgine v bližnjem barju. Celi dan sem videl meglico pred seboj, v njej tisti dve žareči krogli ter švigajoče iskre, tudi glava me je bolela, moral sem prej leči kakor navadno.

Črna ta moč se vendar pogosteje nahaja na nasprotni strani, pri človeku. Tega sem doživel več primerov; prvi tak primer v Egiptu, vozeč se po Nilu gori. Pritisnemo h kraji, k levemu bregu ter se izkrcamo pri vasi (ime sem jej pozabil). Muhe in podgane v naši ladiji so nas silno nadlegovale; hoteli smo počiti si in kupiti golobov. V nekaj urah

se more le tedaj nemšk in rusk delegiranec dopustiti k egiptovski blagajnici dolgov, če podpišejo vse velesile likvidacijski zakon.

„Agence Havas“ poroča iz **Saugaja**: Kitajska vlada poskusila je zopet pri poslaniku Patenôtru doseči spravo; ministerski predsednik Ferry pa je zaukazal poslanikom, naj odbijejo kitajske ponudbe, ker se ta zadeva more zdaj samo z orožjem poravnati.

O **ustaji na Koreji** prinaša „Standard“ od svojega dopisnika iz Sangaja z dné 18. t. m. obširno poročilo. Upor je bil začetkom obrnen proti korejskemu ministerstvu, katero je bilo zatoženo, da se preveč poganja za interese Kitajcev. Pristaši Japana umorili so sedem ministrov in prisilili kralja, da je sestavil kabinet iz Japancem prijaznih mož. Kitajska stranka pa se je vzdignila ter potolkla japonske ministre; kraljičin strijc, princ Ming, je bil pri tem smrtno ranjen. Kralj je bežal iz glavnega mesta; na to se je vnel boj med kitajskimi in japonskimi četami, katere so bile vкупno v garniziji v Seoudu, tega boja udeležile so se na obeh straneh tudi korejske čete. Kitajska in japonska vlada poslali sta svoje čete na Korejo, da napravijo mir in red, a nastala bode vsled tega najbrže le anarhija. Ustaja se je pričela, kakor uže znano, med nekim obedom, katerega je japonski zastopnik priredil svojim angleškim in ameriškimi drugovom, in katerega se je udeležil tudi korejski minister za vnane zadeve, kateri pa je zelo malo priljubljen pri japonski stranki. Japonsko poslaniško poslopje se je do tal požgalo. Francoski listi sicer menijo, da se temu poročilu ne sme po polnem verjeti.

Dopisi.

Iz **Gorice**, 21. decembra. [Izv. dopis.] (Iz učiteljskih krogov.) Predzadnja deželna učiteljska konferenca za Goriško bila je v Gorici l. 1875. Takoj potem je izišla tiskana mala brošurica: „Prva učna razstava v Gorici 1875“.

Ta knjižica bila je poročilo razstavinega odbora. Cena ji je bila 20 kr. in čisti dohodek je bil namenjen pomočnemu zalogu za kandidatinje učiteljstva v Gorici. Založil je to knjižico razstavini odbor in brojila je 27 strani. Ako to knjižico ogledamo, najdemo v nji:

- 1.) Članek o razstavi in sploh vse delovanje deželne učiteljske konference.
- 2.) Učne pripomočke, koje jury posebno priporoča.
- 3.) Učne pripomočke, koje jury ljud. in meščanskim šolam priporoča.
- 4.) Imena onih oseb in šol, kojim je jury posebno priznanje izrekel.
- 5.) Imena onih oseb in šol itd., kojih je jury častno omenil.

Konečno je bil dodan še pregled razstavnih dohodkov in stroškov.

se vračamo na ladijo. Za nami gre pa tudi domačin s sinom, rjavim mladičem, okolo šestnajst let starim, pa sedeta na krov, odloživši košaro iz vrbovja pleteno.

Moštvo se jame gnesti okolo njiju, pozvedujoč, kaj sta in kaj imata. Povedala sta nam, da sta kačektrotnika, da kačektroteljstvo je dar, ki ga deduje sin od očeta, in da z njim more ukrotiti vsako kačo. Starec vzame štiri črevlje dolgo kačo iz koša, vrže jo na krov ter jo ostro motri. Na ploščati glavi in na hudem pogledu sem takoj spoznal, da mora biti izmed strupenih. Ali sta ji bila strupena zobova iztrgana, ali je bila omotena, nisem vedel. Zdi se mi pa, da je bilo ali jedno ali drugo. Zdaj vrže tudi sin svojo kačo na krov, ladijno moštvo pa se umakne spoštljivo. Starec potegne piščalko iz žepa ter piska prav jednoglasno. Kači se vzdignete na repova ter se gibljete po taktu. Na to odloži glasbilo, prime kači za vratu, ju splete, dene si ju okolo grla, pritisne si njijini glavi na prsi, ju stiska v rokah, sploh, hotel ju je nadražiti, da bi ga katera ugriznila, a nobena se ni

Tako brošurico od zadnje (1884. l.) dež. učit. razstave bi mi tudi letos želeli imeti, da bi vedeli, pri čem da smo.

Upamo, da zagleda kmalu beli dan in to v prospeh našega šolstva. **X. Y.**

Iz **Trsta**, 20. decembra. (Izv. dop.) Naš mestni zbor imel je danes zopet sejo, a vršila se je bolj mirno, kakor prejšnje, kajti na dnevnem redu bile so točke nepolitičnega značaja. Galerija bila je le slabo obiskana. Največ razgovora bilo je pri točki o proračunu za plin. Ta zadeva razpravljala se je uže večkrat in pri prav obširnem razgovoru; tudi danes je bila debata živahna in le komaj je prišla ta točka do rešitve.

Na dalje se je razgovarjalo o popravu mrtvaške kapelice v splošni bolnici, in le komaj je dobil predlog, naj se popravi kapelica, potrebno večino. Za to popravilo zahtevalo se je razen uže dovoljenih 12000 gld. še dalnjih 6500 gld.

Da-si je bil razgovor živahen in obširen, vendar ni posebnosti omenjati iz njega. V debato posegali so tudi slovenski odborniki.

Sedaj pa še kaj družega!

Tržaško namestništvo je ugovor goriškega municipija proti ukazu, naj se za kozami obolela žena, katera je došla iz Trsta v Gorico, vzprejme v bolnico, v tem zmislu rešilo, da se za kozami oboleli ne smejo z jednega kraja v drugi kraj ali v bolnico prenašati, marveč se morajo tam ozdravljati, kjer obolijo.

Kozé še vedno tukaj hudo razsajajo, in kaže se, da ne bodo še prav kmalu ponehale. Se vé da se pri ozdravljanji ne ravna vselej prav racionalno!

Razne vesti.

— (Laško vojno brodovje.) Iz Raguze poročajo listi, da je nedavno dospela tja laška srednjemorska eskadra pod poveljništvom podadmirala Frucatija. Brodovje obstoji iz petih ladij, namreč iz fregate „Palestro“ z admiralomim praporjem, korvete „Ettore Pisani“, avizo „Vedetta“, ladije „Marco Antonio Colonna“ in torpedne barke „Pietro Micca“. — To je prvič v teku dolgih let, da obiše laško brodovje naše luke.

— (Slikar prof. Defregger,) slavni mojster, ki biva v Monakovem, ima priti na dunajsko slikarsko akademijo, kar so zvedeli listi; sedaj pa se poroča iz družega vira, da ona vèst ni istinita. Defregger ne misli zapustiti mesta, ki mu je postalo drugi rojstni kraj.

— (Madama Clovis-Hugues,) znana morilka agenta Morina, pride v kratkem pred porotnike. Sodnija je dovršila preiskavo in vročerkvna Francozinja bode se imela zagovarjati zločina premišljenega umora. — Listi še vedno pisarijo simpatično za morilko, vendar se tudi uže oglašajo treznejši glasovi, ki Parizanom odkritosrčno povedó, da nabasani revolver ni lepo orodje v nežnih rokah in da morilec svojega bližnjega ni pravi junak, najmanj pa če nosi žensko obleko.

podstopila, ga oškoditi. Ker sem bil izrekel mnenje, da so kačama morda iztrgani strupeni zobje, vpraša njijin posestnik, če ni za poskušnjo pripravne živali na ladiji. Mornar prinese psička, krotitelj pa zaznamlja kači, da jej je slobodno, ugrizniti žival. Res ugrizne pseta, ki v petih minutah pogine v prehudih zvijanjih. Na to se vsi odmaknemo še bolj. Urojenec brezskrbno prime drugo kačo, in približavši se nam, jo vrže nekemu na vrat, okolo katerega se stisne in mirno obleži. Moj tovariš je bil strahu in groze prepaden, mrzel pot mu je kapljal s čela, ves se je tresel, vendar si ni upal kačji gnjus odvreči, le stokal je: „Za božjo voljo vas prosim, snemite z mene vruga, bo me. Kako se predrzne kaj tacega?“ Hladnokrvno mu odvijte mož kačo z vratu in — grozanski pogled — utakne si njeno glavo v usta, jo odgrizne in požre pred našimi očmi. Mornarji so nas zagotavljali, da znanje kačjega krotjenja je uže od nekdaj v rodovini tega moža, in da ta dar imajo tudi njegovi otroci.

V vojski sem se bil seznanil s častnikom

— (Zadel jo je.) Nekega dne pride gimnazijski vodja v spodnji razred, dijake ispraševati: Levnik, povej, kako se pravi „žaba“ latinski. Dijak, nevedoč kaj odgovoriti, prosi pogleduje svojega latinskega učitelja, stoječega za vodjo. Učitelj mu kaže z roko ob roko, kakor bi si hotel usekati rano. Dijak, meneč, da ga je razumel, veselo pravi: „Žaba po latinski se pravi — suknja!“

— (Le vestno.) Sluga: „Gospod doktor, pridite brž, brž, naš stari gospod so pali, pa rano v glavo dobili, toliko kakor tolar.“ — Doktor: „Je li rana res tolika? — Sluga (pomisljujoč): „Prav tolika ne, kakor tolar, tolika pa res, kakor — 85 krajcarjev.“

Domače stvari.

— (Princesinja Elizabeta Windisch-Graetz †.) Prevečerašnjem ponoči ob 11. uri umrla je na Dunaji princesinja Elizabeta Windisch-Graetz, najmlajša, 18letna hči kneza Hugona in kneginje Matilde Windisch-Graetz. Truplo prepeljali bodo na graščino Haasberg v Kranjski, kjer je bodo pokopali v obiteljsko rakev.

— (Nove muzikalije.) „Glasbena Matica“ ravnokar razposlila svojim društvenikom za leto 1884 naslednje, po njej na svitlo dane muzikalije: 1.) „Slovo.“ Pesen Boris-Miranova. Uglasbil za moški zbor in tenor-solo ter poklonil slavnemu „Zpevačkemu spolku“ na Dunaji Anton Nedved. — 2.) „Glasbena Matica.“ Osem napevov za moške glasove, zložil Anton Foerster. (XIII. zvezek partitur.) Obseg: a) „Pjevajmo.“ Zbor. „Milina pjesmo naše razblazuje nam grud“; besede Ljud. Varjačičeve. b) „Pobratimija.“ Zbor. „Naj čuje zemlja“; besede S. Jenkove. c) „Bohinjska.“ Zbor. „Čudapolna kranjska zemlja“; besede J. Fleishmanove. d) „Zdravica.“ Zbor. „Kozarce v roke, veselje v srce!“ e) „Napitnica.“ Zbor. „Kak vinčice danes se sveti.“ f) „Nočni pozdrav.“ Čveterospev. „Mjesec, zvezde sjaju jasno“; besede Ljud. Varjačičeve. g) „Njoj.“ Čveterospev. „Ko ruža si ti divna“; besede Ljud. Varjačičeve. h) „Sokolska.“ Zbor. „Podajmo si roke, Sokoli“; besede Iv. Jenkove. — 3.) „K tebi srca povzdignimo!“ Maša druga (na vse dele), za moški zbor uglasbil Anton Nedved. — 4.) „Darilo.“ Besede M. Vilharjeve. Samospev za srednji ženski ali moški glas, spremljan s klavirjem, uglasbil Anton Nedved. — 5.) „Pozdrav iz daljave.“ Parafraza za klavir, zložil Hrabroslov Volarič. — Odbor nas pri tej priliki prosi, naj bi zunanje društvenike opozorili, da bi blagovoljno doposlali svojo letnino, ker je prav mnogo zastankov in se že itak pičlo število članov vedno bolj krči. Do sedaj je društvenino plačalo samo 70 članov, kar je za obče slovenski zavod, kakor je „Glasbena Matica“, komaj toliko, kakor je število članov pri boljših slovenskih čitalnicah. Vsakemu imovitemu rodoljubi najtopleje priporočamo to za kulturo.

— (Slovenske Matice književni odsek) je imel v soboto dne 20. decembra posvetovanje, v katerem je bilo priporočeno, naj se o novem letu Matica pokloni novemu knezo-škofu ter vzajemno z gospodarskim odsekom ukrene, da se služba tajnikova dosedanjemu provizornemu odda

definitivno. O nasvetu, da se knjižnica Matičina popiše ter priobči, bilo je rečeno da se to namerava in stori o prvi priliki; knjiga: *Die Völker und Länder Oesterreich-Ungarns* pa, da se ne preloži. Vrazova zbirka poslala se je dr. Sketu; sicer je pa dr. Pajek premnogo iz nje privzel sam v svojo letošnjo knjigo. Uredništvu „Slovenskega Sbornika“ v Pragi se postreže, da dobi za svoj izvrstni list poročilo o delovanju Matice naše Slovenske. Tajnik poroča o knjigah za prihodnje leto, da bodo v treh dnéh donatistene, potem vezane, da se bodo zadnje dni tega meseca dobivale že v Matičini pisarni, razposiljale pa se bodo mestnim in vnanjim udom koj po novem letu. Nasvetovana je bila knjigam tržna cena in posamnim sestavkom nagrada, katera se izplačuje na zahtevo. Govorjeno je bilo o knjigah za prihodnje leto: 1.) Letopis, za kojega so že nekateri sestavki gotovi; 2.) knjiga slavnostna gledé tisočletnice Metodove, spisuje dr. Kos; in 3.) ali „Koča za vasjo“, poljski spisal Kraszewski, poslovenil L. Podgoriški ali pa „Slovnica slovensko-italijanska“, ako je ne prevzame kak knjigar v svojo založbo. Prihodnja odborova seja naj bi bila 10. januarija, ker dotlej se dajo sestaviti računi ter potem odločiti občni zbor. Govorilo se je o odbornikih, kateri izstopijo in jim bodo treba voliti naslednikov, kako naj se prodaja Spomenik, in kako naj se že pri razposiljanju društvenih knjig pobira letnina prihodnja po vzgledu družbe sv. Mohora. „Slov.“

— (Šišenska čitalnica) priredi pevski večer s tombolo v nedeljo dne 28. decembra pri „Vodniku“ v Spodnji Šiški. — Začetek ob 6. uri zvečer.

— (O nesreči na železnici) dne 20. t. m. med Lazami in Ljubljano se nam še dodatno poroča, da je razen dveh porušenih vozov še najst drugih poškodovanih in da je škoda nad 2000 glđ. To nesrečo je baje zakrivil lokomotivni vodja zadej vozečega tovornega vlaka št. 125/I, ker je od postaje Zalog-Laze tako brzo vozil, da je došel devet minut prezgodaj in torej spredaj vozeči vlak št. 125 došel.

— (Železniški vlaki) dohajajo k nam z Dunaja in z Gorenjskega vedno prepozno, kajti povsodi jih zadržuje obili sneg in zamesti.

— (Občinska volitev.) Pri volitvi novega občinskega zastopa za občino Škocijan (okraj krški) bil je županom izvoljen Josip Globnik, občinskimi svetovalci pa Matija Rohrmann, Janez Vonko, Josip Jarmančič, Martin Matko in Matija Povše.

— (Iz Postojine) se nam poroča, da je oskrbnistvo „Jame“ preskrbelo jej 44 velikih, umetno izdelanih lustror.

— (Nesreča.) Iz Sent Marjete (polit. okraj krški) se nam poroča: Dne 16. t. m. si je 26letna neomožena kočarjeva hči Ana Marenče iz Stvure, služeča pri posestniku Juliju Jambortu, pri rezanji rezanice s koso odrezala vseh pet prstov na desni roki, in sicer palec čez sredo, druge štiri prste pa po polnem in še četrti del dlani zraven. Prenesli so nesrečnico v domačo hišo.

— (Sreča v nesreči.) V Gorici skočil je nekov dijak v spanji z drugega nadstropja skozi okno nizko doli na ulico. Imel je namreč hude

Gospodar je bil šel po nekem opravku ter zapovedal, naj ga počaka gospođa, ako bi prišli poprej, v učni sobani, ki je pa nečast delala temu imenu, ker je bila bolj podobna majhnemu zverinjaku. Prišla gospođa posele po stoleh okolo mize. Na mizi je bila železna kletka, polna kober, najstrupenejša kačjadi.

Nato predlaga nekdo, naj kateri zagrabi kobro, da bodo začeli poskušajo, še predno se vrne gospodar. Dr. Hay se ponudi, da bo kačo zagrabil, dr. Hobson pa, da ji bo molil znanstvene žrtve. — Ali Hayeva roka ni bila prav urna, ali se kletkina vrata niso dobro zaprla, ob kratkem, za kačo glavo se prikaže kače telo in največja kobra sikala je razdražena po tleh. Društvo se razprši k oknom in vratom. Največ gospodov poskače skozi okna, dasiravno niso bila prenzka. Jaz in dr. Hobson sva držala psa, a preveč zmedena, da bi ga bila izpusčila, siliva skozi vrata, kjer so ubogo žival zadušili. Neverjetno hitro sva bila na planem, učno sobano kobri sami prepustivši. Na to prispe gospodar. Ko izvé, kako so

sanje, da ga nekdo preganja, dvignil se je, bežal, skočil skozi okno, vender se ni na srečo nič poškodoval, kakor so konstatovali zdravniki.

— (Obsojeni.) Iz Trsta se nam z dne 18. t. m. poroča: Danes bili so obsojeni pri ces. kr. deželni sodnji oni mesarji, kateri so, kakor ste o svojem času že poročali, napadli z noži mesarja Poujeta, ker je coneje sekal meso, nego drugi mesarji. Obsojeni so bili: Viktor Polacco na 18 mesecev, Josip Poli na 14 mesecev, Alojzij Poli na 10 mesecev, Josip Tusser na 12 mesecev, Osvold Cositti na 10 mesecev in izgon v Italijo, kjer je doma, Josip Jarc na 8 mesecev in Jurij Pitacco na 8 mesecev težke ječe.

— (Ormoška čitalnica) priredi dne 28. t. m. ob 7. uri zvečer v svojih prostorih zabaven večer.

— (Iz Trsta) se poroča: Te dni popihal je od tukaj jeden najhujših Italijančev, bivši urednik ital. stenografskega lista, izneverivši svojemu gospodarju 2000 glđ.

— (Slovensko društvo) imelo bode dne 28. t. m. ob 4. uri popoldne v mariborski čitalnici občni shod. Na dnevnem redu je poročilo tajnikovo in blagajnikovo, nova volitev odbora, razgovor o političnem položaji, poročilo o delovanji slov. deželnega poslanca dr. Radaja.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Budimpešta, 23. decembra. Policija zasledila je včeraj v Budimpešti socialistično tiskarno ter zasegla več socialističnih tiskovin in rokopisov. Zaprla je lastnico hiše in stavca Frana Spielmanna.

Dunaj, 22. decembra. Kufflerju se je deloma dokazala sokrivda pri Jaunerjevem izneverjenji, deloma je to sam obstal.

Pariz, 22. decembra. Nemško poslaništvo še ni dobilo nikakega poročila o potovanji Bismarckovem v Pariz.

London, 22. decembra. Železniška oblastva izjavljajo, da ni povoda, da so požar na kolodvoru v Windsoru provzročili Fenijci. Natánčnejša preiskava je pokazala, da v zaboji ni bilo strelivo.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 23. decembra.

Jednotni drž. dolg v bankovcih	glđ. 81.95
„ „ „ srebri	83.10
Zlata renta	104.25
5% avstr. renta	97.—
Delnice narodne banke	854.—
Kreditne delnice	295.—
London 10 lir sterling	123.35
20 frankovec	9.76
Cekini c. kr.	5.79
100 drž. mark	60.30

Uradni glasnik

z dne 22. decembra.

Eks. javne dražbe: V Ložu posestvo Jan. Škrbca iz Pudoba (1640 glđ.) dne 16. januarija; posestvo Tomaža Koderce z Vrha (2010 glđ.) dne 16. januarija; zemljišče Matije Martinčiča z Otoka dne 17. januarija; zemljišče Simona Sterleta (959 glđ.) dne 17. januarija.

od konjištva, prišedšim iz Konektikuta, ki si je z najhujšimi kačami, kakor so ropotače in kobre in naočarke, igral, kakor si igra mlado dekle s kanarčekom; — lastnost, ki ga ni omiljala prijateljem, zabavi ker je menil, naj bi se tudi oni tako zabavljali z njimi.

Prav potreben vzgled, koliko moč ima človek nad kačami, mi je bil moj prijatelj Charles Waterton, dobro znani prijatelj knjige „Waddering in South-America“. Bil sem v njegovem letovišči Walton Hall, da bi se pod njegovim vodstvom še bolj izučil v sušenji in pripravljani tičjih mehov. Nekega dne pride več zdravnikov iz Leedsa ter ga prosijo, da bi smeli poskušnje delati s kačami, ki jih je bil prinesel iz Indije. Hoteli so namreč v službi znanstva opaževati nasledke strupenega ugriza na pse, mačkah, tičjih. Kapitan Waterton odloči nek opoludan.

Rečenega opoludne se zberó zdravniki, deseterica, k napovedani poskušnji, s seboj prinesši psov, maček, zajcev, golobov in druge perjadi.

stvari, dé smeje, da bo koj red napravil, češ, naj gremo le brez strahu za njim. Odpre vrata, gre mirno h kači, ki je bila glavo višnila, kakor bi ga hotela napasti, stegne roko, ter jo ročno pa urno zgrabi za tilnik, za kateri jo drži. Kobri molimo psa, ki po kačem ugrizu pogine v petih minutah. Pri drugi živali je strup deloval počasneje, pri tretji še bolj počasi. Ko je bila kača tretjič ugriznila, se nikakor ni dala pripraviti, da bi bila še četrtkrat. Kapitan Waterton odpre hladne krvi vrata kletke, seže vanjo z roko ter iz kačjega klobčiča potegne drugo kobro. Nobena žival, naj je sikala še tako ljuto, ga ni ugriznila. — V čem je skrivnost te moči nad kačami, mi ni mogel ali hotel nihče povedati. Le to so trdili, da se teh živalij kar nič ne bojé. Po takem je krotenje kač nerešena uganka; ni v knjigah, ni v lastnih izkušnjah nisem mogel o nji kaj zanesljivega dobiti.

— V Logatci posestvo Jan. Obreze z Brezja (3832 gld.) dne 8. januarja; posestvo Blaža Ožbolta iz Cirkovske Vasi (3180 gld.) dne 29. januarja; posestvo Marije Logarjeve iz Gor. Vasi (7270 gld.) dne 10., 15. in 17. januarja; zemljišče Fr. Mihevcia iz Mart. Hriba dne 31. januarja. — V Kranji pol. zemljišča Jan. Drlovca iz Štefanje Gore (437 gld. 65 kr.) dne 19. januarja. — V Radečah zemljišča Fr. Pečnika iz Kamenice (450 gld. in 682 gld.) dne 13. januarja.

Tuji.

Dne 21. decembra.

Pri Maliči: Winterholer, trgovec, z Dunaja. — Hirsch, c. kr. polkovnik, iz Zagreba. — Kette, zasebnik, iz Sarajeva. — Meinhold, oskrbnik, iz Hopfenbacha. — pl. del Negro, c. kr. praktikant, iz Ljubljane. Pri Slonu: Zenkovich, zasebnik, iz Trsta. — Hüttman, trg. potovalec, iz Gradca. — Sonnenthal, trg. potovalec, iz Kaniže. — Veritti iz Pulja. — Moser, trgovec, iz St. Ivana. — Ivanc, trgovec, iz Zagreba. Pri Južnem kolodvoru: Ferlicher in Medveščik z Dunaja. — Semlič s soprogo iz Gradca. — Platzer, užit. agent, iz Kočevske Reke. — Moser iz Döl. Vasi.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
22. dec.	7. zjutraj	720.37	+ 0.6	bzv.	obl.	30.00
	2. pop.	722.75	+ 2.4	jzpd. sl.	dež	dež
	9. zvečer	726.32	+ 0.6	bzv.	>	sneg

Umrli so:

Dne 21. decembra. Marija Nadrah, gostinja, 48 l., Židovska steza št. 4, jetika.

V založništvu našem je ravnokar izšla na svitlo knjiga:

Šaljivi Slovenec.

Zbirka najboljših kratkočasnic iz vseh stanov.

Nabral

Anton Brezovnik,
učitelj.

12 pol v 8°. Mehko vezana stane 60 kr.,
franko po pošti 65 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg
knjigotržnica v Ljubljani.

Oznanilo.

Dne 29. decembra 1884 se bodo v tukajšnji gospodarski uradnici v finančnem poslopi na trgu cesarja Jožefa

odbrani (škartirani) uradni spisi
v teži 1867 kilogramov

taistemu, kateri bo največ ponudil in plačilo precej odrajtal, prodali. (137) 3—3

V Ljubljani dne 16. decembra 1884.

C. kr. finančno vodstvo.

Salicilna ustna voda

in (108) 15—5

salicilni zobni prašek

pripravljen od G. Piccolija, lekarnja „pri angelji“, Ljubljana, Dunajska cesta.

Vsakdanja uporaba ohrani zobe zdrave, zobno meso okrepi ter obvaruje vseh zobnih in ustnih bolezni in vratobola.

Steklenica salicilne ustne vode 40 kr.; škatulja salicilnega zobnega praška 30 kr.

Prekrasno božično in novoletno darilo!

Ravnokar so v našem založništvu izišle na svitlo:

POEZIJE, zložil S. Gregorčič.

Drugi, pomnoženi natis.

Elegantno vezane in z zlatim obrezkom stanejo 2 gold.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg

knjigotržnica v Ljubljani.

Razglas.

Vodstvo c. kr. priv.

vzajemno zavarovalne družbe proti požaru v Gradci

najljudneje naznanja svojim p. n. družbenikom, da se

uplačevanje društvenine za leto 1885

prične s 1. januarjem 1885. l.

ter se vzprejema vsak čas ali pri društveni blagajnici, v lastni hiši kons. štev. 18/20, Sackstrasse v Gradci, ali pa tudi pri okrožnih komisarijatih; v Ljubljani pri njenem zastopništvu v Florijanskih ulicah št. 23.

Na dalje se naznanja onim p. n. deležnikom, kateri so bili vže prvih devet mesecev l. 1883. pri družbi za poslopja zavarovani, a so poslej brez prestanka zavarovani ostali, oziroma tudi l. 1885. zavarovani ostanejo, da se jim vsled nasveta upravnega sveta, vzprejetega pri obnem zboru dne 9. junija 1884. l. iz predobitka, dociljenega v upravniskem letu 1883 pri oddelku za zavarovanje poslopij povrne 10 odstotkov v rečenem letu uplačane zavarovalnine poslopij povrne 10 odstotkov v rečenem letu uplačane zavarovalnine, da se torej dotičnim p. n. družbenikom donesek za leto 1885 za omenjenih 10 odstotkov zmanjša.

Gradeo meseca decembra l. 1884.

(135)

Vodstvo c. kr. priv. vzajemno zavarovalne družbe proti požaru v Gradci.

(Ponatisi se ne plačujejo.)